

κανονισμοί. Δεν υφίσταται καμία εξαίρεση που να περιορίζει την αρχή αυτή. Επομένως, συντρέχει παράβαση των άρθρων 1 και 3 του κανονισμού 881/92. Το ίδιο ισχύει και για τα άρθρα 1 και 3 του κανονισμού 3118/93.

(1) ΕΕ 1992, L 95, σ. 1.

(2) ΕΕ 1993, L 279, σ. 1.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-324/03)

(2003/C 226/18)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, δικηγόρο, και τον A. Cingolo, avvocato dello Stato, άσκησε στις 24 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείωμα αριθ. 26777, του Ευρωπαϊού Επιτρόπου M. Barnier, της 14ης Μαΐου 2003, που της περιήλθε στις 20 Μαΐου 2003, καθόσον αρνείται να δεχθεί ως επιλέξιμες για τη χορήγηση ενισχύσεων δαπάνες που καταβλήθηκαν για κρατικές ενισχύσεις από τα κράτη μέλη μετά τις 19 Φεβρουαρίου 2002, καθώς και όλα τα μέτρα που στηρίζονται σε ή συνδέονται με αυτό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη αντιβαίνει προδήλως προς το άρθρο 32 του Κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 ⁽¹⁾ της Επιτροπής και στον Κανόνα 1, σημεία 1 και 2 του Παραρτήματος στον Κανονισμό (ΕΟΚ) 1685/2000 ⁽²⁾ της Επιτροπής. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι καμία από τις διατάξεις των προαναφερθέντων κανονισμών δεν θεωρεί, για τον σκοπό της επιλεξιμότητας των ποσών που καταβλήθηκαν στον τελικό αποδέκτη της χρηματοδότησης μέσω κρατικών ενισχύσεων, λυσιτελεί τις δραστηριότητες για την πραγματοποίηση των οποίων χορηγείται η ενίσχυση. Αντιθέτως, το σύστημα που θεσπίζουν οι εν λόγω κανονισμοί θεωρεί ως λυσιτελεί αποκλειστικά και μόνο τις πληρωμές που έχουν πράγματι καταβληθεί από το κράτος μέλος ως τελικό αποδέκτη, υπό μόνον την προϋπόθεση ότι αναφέρουν ακριβώς τη δαπάνη που βαρύνει τον ίδιο τον τελικό αποδέκτη.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη, καθόσον η αιτιολογία της είναι ελλιπής και αντιφατική.

(1) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

(2) ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 39.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 25 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-326/03)

(2003/C 226/19)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την κα Marie-José Jonczy, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 25 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή αιτείται από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 99/63 ΕΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 ⁽¹⁾ σχετικά με την οργάνωση του χρόνου εργασίας των ναυτικών η οποία υπογράφηκε μεταξύ της εταιρείας εφοπλιστών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων μεταταφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Ιουνίου 2002.

(1) ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: tercera, με απόφαση της 21ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (Επαγγελματική Ένωση Μηχανικών Οδών, Διαύλων και Λιμένων) κατά Administración del Estado, όπου ο έτερος διάδικος είναι ο G. M. Imo

(Υπόθεση C-330/03)

(2003/C 226/20)

Με απόφαση της 21ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Ιουλίου 2003, το Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: tercera, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos και Administración del Estado, όπου ο έτερος διάδικος είναι ο G. M. Imo, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων: